

Τί κάνουν τὰ κόμματα!

Τότε, στὸν Ἐθνικὸ Διχασμό, γύρω στὸ 1915-16, ὅταν ἔρχονταν οἱ βενιζελικοὶ στὰ πράγματα, ἔστελναν τοὺς βασιλικούς στὴν πλατεία Κλαυθμῶνος καὶ ὅταν ἔρχονταν οἱ βασιλικοὶ ἔστελναν τοὺς βενιζελικούς.

Τὴν περίοδο αὐτή, λοιπόν, στὴν Κρήτη, ἕνας ἐπιθεωρητὴς δημοτικῆς ἐκπαίδευσης ἀνέβαινε, μ' ἕνα μουλάρη, σ' ἕνα ὄρεινὸ καὶ δύσβατο χωριό, γιὰ νὰ ἐπιθεωρήσει τὸν ἐκεῖ δάσκαλο. Στὸ δρόμο ποὺ «ἐπήγαινε» συναντᾷ ἕναν ἀγωγιάτη καὶ τὸν ρωτᾷ: «Δὲν μοῦ λές, πατριώτη, ὁ δάσκαλος τί εἶναι; βενιζελικός ἢ βασιλικός;». «Βενιζελικός», ἀπαντᾷ ὁ ἀγωγιάτης. «Ἄ, τὸ γαιδούρι...» σχολίασε ὁ ἐπιθεωρητὴς. Ὁ ἀγωγιάτης ὅμως ἦταν βενιζελικός καὶ φίλος τοῦ δασκάλου καὶ ἔτρεξε νὰ μεταφέρει στὸν δάσκαλο τὴν στιχομυθία. «Τὸ καὶ τὸ δάσκαλε. Σὲ εἶπε γαιδούρι».

Τὴν ἐπομένη μπαίνει ὁ ἐπιθεωρητὴς στὴν τάξη καὶ ρωτᾷ τὸν δάσκαλο γιὰ τὸ ποιοὶ εἶναι τὸ μάθημα τῆς ἡμέρας. «Τὰ σημεῖα τῆς στίξεως», ἀπαντᾷ ὁ δάσκαλος. «Ἄς δοῦμε, λοιπόν,

τί ξέρουν τὰ παιδιὰ», λέει ὁ ἐπιθεωρητὴς.

Ὁ δάσκαλος σήκωσε ἕνα μαθητὴ, τὸν Σήφη, στὸν πίνακα καὶ τοῦ εἶπε νὰ γράφει τὴν φράση: Ὁ ἐπιθεωρητὴς εἶπε, (κόμμα) ὁ δάσκαλος εἶναι γαιδούρι (τελεία).

Ἄφοῦ, ἔκπληκτος ὁ μαθητὴς, τὸ ἔγραφε, τὸν ρωτᾷ ὁ δάσκαλος: «Ποιὸς εἶναι, παιδί μου, γαιδούρι;». «Ὁ δάσκαλος», φέλλισε ὁ μαθητὴς. «Καὶ ποιὸς τὸ εἶπε;». «Ὁ ἐπιθεωρητὴς, κύριε».

«Ὡραία», εἶπε ὁ δάσκαλος; «σβῆσε τώρα τὸ κόμμα καὶ βάλ' το ἀλλιῶς». Ὁ ἐπιθεωρητὴς, (κόμμα) εἶπε ὁ δάσκαλος, (κόμμα) εἶναι γαιδούρι. Μόλις τελείωσε ὁ μαθητὴς, τὸν ρωτᾷ ὁ δάσκαλος: «Ποιὸς εἶναι τώρα, παιδί μου, τὸ γαιδούρι;». «Ὁ ἐπιθεωρητὴς», ἀπαντᾷ ὁ μαθητὴς. «Καὶ ποιὸς τὸ εἶπε;». «Ὁ δάσκαλος», ἀπαντᾷ ὁ μαθητὴς. Ὅποτε στρέφεται ὁ δάσκαλος στὴν τάξη καὶ λέει: «Εἶδατε παιδιὰ τί κάνουν τὰ κόμματα. Πότε βγάζουν γαίδαρο τὸν ἐπιθεωρητὴ καὶ πότε τὸν δάσκαλο».

ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ

ΤΕΥΧΟΣ 36

ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓΙΑΣ ΖΩΝΗΣ ΠΑΤΗΣΙΩΝ

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017

Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν

Ἀρχιμ. Νίκωνος Κουτσίδη

Πολλὲς φορές, ἐνῶ νομίζουμε ὅτι ἐνεργοῦμε κατὰ τὸ θέλημα τοῦ Θεοῦ, στὴν πραγματικότητα κάνουμε τραγικὸ λάθος: καὶ ζητᾶμε πράγματα ἀντίθετα στὸ θέλημά Του. Καὶ ἂν οἱ ἀπόστολοι τὴν ἔπαθαν τότε πόσο πιὸ πολὺ κινδυνεύουμε ἐμεῖς!

Γι' αὐτὸ, εἶναι ἀπολύτως ἀναγκαῖο νὰ γνωρίζουμε, κάθε φορά **1)** τί ζητᾶμε ἀπὸ τὸν Χριστὸ καὶ πῶς τὸ ζητᾶμε **2)** τί προσφέρουμε στὸν Χριστὸ καὶ πῶς Τοῦ τὸ προσφέρουμε!

Στὴν μέση τῆς θείας Λειτουργίας, ὁ ἱερέας, λίγο πρὶν εὐλογήσει τὸν ἄρτο καὶ τὸν οἶνο γιὰ νὰ μεταβληθοῦν σὲ σῶμα καὶ αἷμα Χριστοῦ, ἐκφωνεῖ:

-Τὰ σὰ ἐκ τῶν σῶν Σοὶ προσφέρουμε κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Τὰ λόγια αὐτὰ σημαίνουν ὅτι τὰ δῶρα (ἄρτος καὶ οἶνος) εἶναι δικά Σου· ἀπὸ δικά Σου δημιουργήματα (ὀλόκληρο τὸν κόσμος). Σοῦ τὰ προσφέρουμε σύμφωνα μὲ ὅλα ὅσα μᾶς

ἐδίδαξε ὁ Υἱὸς σου (κατὰ πάντα)· καὶ γιὰ ὅλα ὅσα ἔχεις κάνει Σὺ γιὰ μᾶς (διὰ πάντα)!

Προσφέρουμε δῶρα στὸ Χριστό **1)** γιὰ νὰ Τοῦ ἐκφράσουμε τὴν εὐχαριστία-εὐγνωμοσύνη μας γιὰ ὅλα ὅσα ἔκαμε, ἀλλὰ καὶ ἔπαθε γιὰ μᾶς· καὶ κυρίως γιὰ τὸν Σταυρὸ Του· τὴν Ταφή Του καὶ τὴν Ἀνάστασή Του. **2)** καὶ σύμφωνα μὲ τὶς ἐντολές Του καὶ ὁδηγίες Του.

Ὁ Κύριος λέγει: Προηγεῖται ἡ καταλλαγή, ἢ συμφιλίωση μὲ ἐκεῖνον ποὺ ἔχει κάτι ἐναντίον μας. Μετὰ ἔρχεται ἡ ὑλικὴ ἢ πνευματικὴ προσφορὰ στὸν Χριστό. Ἡ προσευχὴ ποὺ βγαίνει ἀπὸ μνησικακὴ καρδιὰ δὲν ἀνεβαίνει στὸν οὐρανό.

Ἡ συμμετοχὴ μας στὴν θεία Λειτουργία ἀπαιτεῖ ἀγώνα: γιὰ διόρθωση τῶν παθῶν μας· καὶ γιὰ συμβουλὴ ἀπὸ ἱερέα-πνευματικὸ πατέρα. Μόνον τότε θὰ μπορούμε νὰ ζητοῦμε κάτι ἀπὸ τὸν Χριστὸ εὐάρεστα ἐνώπιόν Του· μὲ θάρρος· καὶ μὲ παρρησία.

Περὶ καταθλίψεως

Ἁγίου Πορφύριου τοῦ Κανσοκαλυβίτου

Ὁ γέρων Πορφύριος ἔδινε πολὺ ἀπλές καὶ συγκεκριμένες ὁδηγίες γιὰ τὴν ἀντιμετώπιση τῆς κατάθλιψης:

«Οἱ ἅγιοί μας εἶχαν βρεῖ τὸν τρόπο νὰ μεταβάλλουν τὴν κατάθλιψη σὲ χαρὰ. Καὶ αὐτὸς ὁ τρόπος ἦταν ἔτσι: ξέρανε πῶς νὰ δοθοῦν στὸν Θεό: μέ τὴν ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό, μέ τὴν προσευχή... Ἡ ἀγάπη πρὸς τὸν Θεό εἶναι τὸ μεγαλύτερο πρᾶγμα πού «αἰχμαλωτίζει» τὴν ψυχὴ, διότι δέν εἶναι ἀπλῶς μιὰ ἐνέργεια τῆς ψυχῆς πρὸς τὸν Θεό, ἀλλὰ τὸ σημαντικό εἶναι ὅτι εἶναι ἡ Χάρη τοῦ Θεοῦ πού γεμίζει ἔπειτα τὴν ψυχὴ καὶ τὴν κάνει «ἄλλο»... Λοιπὸν, αὐτὸ εἶναι τὸ μυστικό. Πῶς θα μπορέσει κανεὶς νὰ γυρίσει, ἐκεῖ πού τὸν ἔχει καταλάβει κάτι κακό, νὰ σκεφτεῖ κάτι ἄλλο.»

Σὲ ἀνθρώπους πού ζητοῦσαν τις συμβουλές του, γιὰ νὰ ἀπαλλαγοῦν ἀπὸ τὴν κατάθλιψη, τοὺς συλλογίσθησε νὰ ἀσχοληθοῦν μέ κάτι ἐνδιαφέρον καὶ δημιουργικό:

«Ἡ ἐργασία, τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴ ζωὴ. Ἡ τέχνη, ὁ κῆπος, τὰ λουλούδια... πολὺ σπουδαῖα πράγμα-

τα. Ἡ μελέτη τῆς Ἁγίας Γραφῆς, τὸ ἐνδιαφέρον πρὸς τὴ θρησκεία, πρὸς τὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ».

Πολλοὺς αἰῶνες πρὶν οἱ γνωστικοὶ θεραπευτὲς κάνουν λόγο γιὰ ἀρνητικές «αὐτόματες σκέψεις» καὶ ἀντίστοιχα συναισθήματα, οἱ πατέρες τῆς Ἐκκλησίας μας εἶχαν μελετήσει αὐτὰ τὰ φαινόμενα, τὰ ὁποῖα ὀνόμαζαν «λογισμούς». Ὅπως γιὰ τὴ σύγχρονη γνωστικὴ θεραπεία εἶναι σημαντικό σὰν πρῶτο στάδιο νὰ ἀναγνωρίζει κανεὶς τίς αὐτόματες σκέψεις καὶ νὰ μὴ τίς ἀποδέχεται σὰν ἀληθινές, οἱ νηπτικοὶ πατέρες μιλοῦσαν γιὰ ἐπαγρύπνηση, ὥστε μόλις ἔρχεται στὸν νοῦ ἕνας κακὸς λογισμὸς νὰ μὴ «συγκατατεθοῦμε» πρὸς αὐτόν, νὰ μὴ ὑποκύψουμε σ' αὐτόν μέ τὸ θέλημά μας, γιὰ τὴ συνέχεια μᾶς κάνει ὅ,τι θέλει, χωρὶς ἐμεῖς νὰ μπορούμε νὰ ἐλέγξουμε τὴν κατάσταση. Τότε καταλαμβάνομαστε ἀπὸ τὸ ἀντίστοιχο «πάθος».

Ὁ γέρων Πορφύριος τὸ ἐκφράζει αὐτὸ μέ πολὺ ἀπλά λόγια:

«Τὸ μυστικό εἶναι νὰ τὸ προλαβαίνεις. Ἄμα τὸ ἀφήσεις καὶ σὲ πιάσει, πάει, σ' ἔπιασε».

Σὰν καλὸς ἀνατόμος τῆς ψυχῆς, ἀναγνωρίζει τὰ δευτερογενῆ ὀφέλη ἀπὸ τὴν κατάθλιψη, πού μπαίνουν ἐμπόδιο στὴ θεραπεία καὶ δημιουργοῦν ἀντιδραστικότητα (ἀντίσταση στὴ θεραπεία θα ἔλεγε κάποιος ψυχοθεραπευτής).

«Οἱ ἄνθρωποι πού ἔχουν αὐτὰ τὰ ἀντιδραστικά, τοὺς ἀνθρώπους πού γνωρίζουν ἐννοοῦν νὰ τοὺς παιδεύουν μέ διάφορα καμώματα».

Μέ αὐτὰ τὰ «διάφορα καμώματα» πετυχαίνουν νὰ ἐλκύουν τὴν προσοχὴ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τῶν γύρω τους. Καὶ τίς περισσότερες φορές τὸ κάνουν αὐτὸ ἀσυνείδητα.

«Γίνεται χωρὶς νὰ τὸ καταλαβαίνουν», λέει ὁ γέρων Πορφύριος «ὁ διάβολος τὸ ἐνεργεῖ...δηλαδή αὐτὰ γίνονται μ' ἕναν τρόπο μυστηριώδη».

Γιὰ νὰ παραιτηθεῖ κάποιος ἀπὸ τὰ δευτερογενῆ ὀφέλη τῆς κατάθλιψης, χρειάζεται νὰ ἀφήσει κατὰ μέρος τὸν ἐγωϊσμό του καὶ νὰ ταπεινωθεῖ, ὥστε νὰ πάφει νὰ παιδεύει τοὺς γύρω του μέ διάφορα καμώματα. Ὁ γέρων Πορφύριος τόνιζε ξανά καὶ ξανά τὴ σημασία τῆς ταπεινώσεως.

«Τὸ μεγάλο μυστικό εἶναι ἡ ταπεινώση», ἔλεγε.

Τὸ ἄτομο, πού λειτουργεῖ ἐγωϊστικά, ἐμμένει πεισματικά νὰ χρησιμοποιεῖ τὴν κατάθλιψή του, μέ τὴν ἐννοια τῆς κλινικῆς νόσου, ὡς πρόσχημα, γιὰ νὰ μὴ κάνει τίποτα. «Ὅταν τοῦ πεῖς κάτι, γιὰ νὰ κόψει τὸ θέλημά του, ἀντιδρᾷ... “Δεν μπορῶ, τὸ λέει ἡ ἐπιστήμη”». Σὲ αὐτὸ ὁ γέρων Πορφύριος ἀπαντᾷ: «Πές: “ἄς τὸ λέει ἡ ἐπιστήμη, ἐγὼ θὰ κάνω ὑπακοή στὸ γέροντα”».

Μιὰ τέτοια στάση θὰ δήλωνε μιὰ μεταβολὴ ἀπὸ τὸ ἄτομο στὸ πρόσωπο, γιὰ τὴν ὑπακοή προϋποθέτει μιὰ προσωπικὴ σχέση μέ τὸν γέροντα. «Δέν εἶναι εὐκόλο πρᾶγμα: πρέπει νὰ ἔχεις καὶ τὴ δύναμη, νὰ ἀποσπάσεις καὶ τὴ χάρη τοῦ Θεοῦ...Τὸ πιὸ μεγάλο εἶναι νὰ δοθεῖς στὴν ἀγάπη τοῦ Θεοῦ, στὴ λατρεία τοῦ Θεοῦ, στὴν προσευχή, ἀλλὰ ὅ,τι κι ἂν κάνεις, ἂν δέν κατορθώσεις νὰ ἀποκτήσεις ταπεινώση, τίποτα δέν κάνεις».

“ΑΓΙΑ ΖΩΝΗ”

Περιοδικὴ ἔκδοση *I.N. Αγ. Ζώνης*
ΙΕΡΑΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΗΣ ΑΘΗΝΩΝ

Ἐκδότης: *I.N. Αγ. Ζώνης* · www.agiazoni.gr
Υπεύθυνος: Ἀρχιμ. Ἀνθιμος Ἡλιόπουλος

Ἁγίας Ζώνης 27Α,
Ἀθήνα 11352 · τηλ.: 210 8674250

5 ΦΕΒΡΟΥΑΡΙΟΥ 2017
Ἀριθ. Φυλ. 36

Διανέμεται δωρεάν · Εἰσφορές δεκτές